

Ένας νέος διάλογος Επιστήμης και Θεολογίας έχει ανοίξει (Στράτος Θεοδοσίου, Καθηγητής Ιστορίας & Φιλοσοφίας της Αστρονομίας Πανεπιστημίου Αθηνών)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Οι σύγχρονες αυτές επιστημονικές απόψεις, λογικά, θα έπρεπε να ικανοποιούν τη θεολογική φιλοσοφία και να γεφυρώνουν τις βασικές διαφωνίες της με την

Επιστήμη. Σε πολλές περιπτώσεις, η σύνδεση αυτή έχει πραγματοποιηθεί και ένας νέος διάλογος μεταξύ Επιστήμης και Θεολογίας έχει ανοίξει, με στόχο τη διαμόρφωση των νέων πολιτισμικών δεδομένων του «αύριο». Όμως, η μεγάλη αυτή επιστημονική επανάσταση βρήκε ανέτοιμες πολλές, στρεβλά εξελιγμένες, θεολογικές ή παρα-θεολογικές διοικητικές δομές. Αυτές, σε πολλές περιπτώσεις, θεώρησαν αναίτια ότι οι νέες επιστημονικές ιδέες και ανακαλύψεις δυναμίτιζαν τις δομές τους... Και παράλληλα διεκδικούσαν περιοχές δράσης, οι οποίες –κατά την άποψή τους– αποτελούσαν παραδοσιακά δικά τους πεδία δράσης.

Αυτό όμως δεν είναι αλήθεια. Στόχος και επιδίωξη του νέου επιστημονικού πνεύματος πρέπει να είναι η παράλληλη συμβίωσή του με τις θεολογικές διοικητικές δομές. Να τις να πείσει δηλαδή ότι δεν προσπαθεί να τις υπονομεύει, ούτε θέλει να τις αντικαταστήσει. Αντιθέτως, μπορεί να τις βοηθήσει, εάν το θελήσουν, προκειμένου να ανακτήσουν το χαμένο κύρος τους και την επιβεβαιωτική μεταξύ τους σύνδεση.

Εν κατακλείδι, οι θεολόγοι θα πρέπει να ακολουθήσουν το παράδειγμα των Πατέρων της Χριστιανικής Εκκλησίας ούτως ώστε να γίνουν και οι ίδιοι άριστοι γνώστες των Θετικών Επιστημών που ακμάζουν τη συγκεκριμένη περίοδο. Οι αντιδράσεις αυτών των, κακώς δομημένων, θεολογικών διοικητικών κύκλων δεν μπορεί να οδηγεί στην άκριτη απόρριψη της Θεολογίας ως πολιτισμικής συνιστώσας.

Ας αναλογιστούμε... Ζώντας υπό το κράτος κακών δημοκρατικών διοικητικών δομών... μπορούμε πάντα να αφορίζουμε τη Δημοκρατία;

Είναι προφανές ότι δεν μπορούμε να μπλέκουμε τις κακές διοικητικές δομές με το περιεχόμενο και το νόημα της Δημοκρατίας.

Με όμοιο τρόπο δεν μπορούμε να ταυτίζουμε τις όποιες κακές θεολογικές διοικητικές δομές με την έννοια της Θεολογίας ή της Θρησκείας.

Αν θέλουμε να απορρίψουμε τη Δημοκρατία ή τη Θεολογία, θα πρέπει να αμφισβητήσουμε αιτιολογημένα τόσο το φιλοσοφικό περιεχόμενό τους όσο και την επίδρασή τους στην κοινωνική και επιστημονική συγκρότηση ενός πολιτισμού και όχι να στηριχθούμε στην κακή συμπεριφορά των εκφραστών τους.

Το επιστημονικό πνεύμα δεν αναζητά την κατάργηση της Δημοκρατίας ή της Θεολογίας. Αγωνίζεται για ένα Νέο Πολιτισμικό Ρεύμα στο οποίο οι διοικητικές δομές δεν θα κακοποιούν ούτε την έννοια της Δημοκρατίας ούτε τις βασικές έννοιες του Χριστιανισμού, την αγάπη, τη δικαιοσύνη, την ισότητα, την ανεκτικότητα του διαφορετικού και το πνεύμα της ανθρώπινης αλληλεγγύης.

Βιβλιογραφία

Θεοδοσίου Στράτος και Δανέζης Μάνος, Στα ίχνη του Ι.Χ.Θ.Υ.Σ., Εκδόσεις Δίαυλος, Αθήνα 2000.

Το παρόν κείμενο είναι το τέταρτο και τελευταίο μέρος του άρθρου “Επιστήμη και Θεολογία” των Στράτου Θεοδοσίου και Μάνου Δανέζη, που η ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑ δημοσιεύει σε συνέχειες

Δείτε το τρίτο μέρος του άρθρου [εδώ](#)